

Karácsonyváro istentisztelet – 2022. december 18. 10:30

Köszöntés: „A föld határáig mindenkinek eszébe jut az Úr, és megtérnek hozzá, leborul előtte mindenféle nép. Mert az Úr a királyi hatalom, ő uralkodik a népeken. Csak előtte borulnak le a földi hatalmasságok, térdet hajt előtte minden halandó, aki nem tudja életét megtartani. Az utódok szolgálgják őt, beszélnek az Úrról a jövő nemzedéknek. Jönnek, és a születendő népnek hirdetik majd, hogy igaz, amit ő tesz (Zsolt 22, 28-32).“ Ámen.

Gyülekező ének: 303. dicséret: „Jöjj, népeknek Megváltója...”

Fennálló ének: 312. dicséret 1. verse: „Várj, ember szíve készen...”

Fő ének: 312. dicséret 2-4.versei: „Jól készítsétek útját...”

Előfóhász: „Szüntelen hálával tartozunk Istennek értetek, testvéreim, amint ez méltó is, hiszen hitetek nőttön nő, és az egymás iránt való szeretet gazdagodik mindnyájatokban, úgyhogy mi magunk dicsekszünk az Isten gyülekezeteiben veletek, állhatatosságokkal és hitetekkel, amellyel minden üldöztetést és nyomorúságot elviseltek (IIThessz 1,3-4).“ Ámen.

Lekció: Máté evangéliuma 2. rész 1-12. versei

„Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idején, íme, bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe, és ezt kérdezték: Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt. Amikor ezt Heródes király meghallotta, nyugtalanság fogta el, és vele együtt az egész Jeruzsálemet. Összehívott minden főpapot és a nép írástudóit, és megkérdezte tőlük, hol kell megszületnie a Krisztusnak. Azok ezt mondták neki: A júdeai Betlehemben, mert így írta meg a próféta: „Te pedig, Betlehem, Júda földje, semmiképpen sem vagy a legkisebb Júda fejedelmi városai között, mert fejedelem származik belőled, aki legeltetni fogja népemet, Izráelt.” Ekkor Heródes titokban hívatta a bölcseket, és gondosan kikérdezte őket, hogy mikor jelent meg a csillag, majd elküldte őket Betlehembe, és ezt mondta: Menjete el, és kérdezősködjete a gyermek felől; mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek, és imádjam őt! Miután meghallgatták a királyt, elindultak, és íme, a csillag, amelyet láttak napkeleten, előttük ment mindaddig, amíg odaérve meg nem állt a hely fölött, ahol a gyermek volt. Amikor ezt látták, igen nagy volt az örömük. Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt. Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. Mivel azonban kijelentést

kaptak álomban, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.“

Előima:

„Népek és nemzetek Megváltója, drága Urunk Jézus Krisztus! Köszönjük, hogy ma is eljöttél közénk. Egész világ ámulva és bámulva néz, mert Istenhez méltó születés volt a tiéd. Nem férfi magvából fogant, de Szentlélektől titkosan: az Úr Igéje testet ölt, mint szűz méhben termett gyümölcs. Köszönjük, hogy te vállaltad értünk ezt a földi pályát, és most is azért jössz Igéd és Szentleked által, hogy mi is útra keljünk lelkesen örök érvényű örömhíreddel. Atyánk egyenlő Fia, kérünk, testünknek és lelkünknek gyengeségeit örök erőddel izmosítsd. Ragyog már mindaz, amit megígértél, jászlad új fényt lehel az éjszakába, s ezt nem oltja semmi éj, mert a hit táplálja sugarát. Krisztus, legkegyesebb Király, dicsérünk Téged és Atyád, s a Lelket, a Vigasztalót most és örök időkön át. Ámen.” (Ambrosius: Karácsonyi himnusz)

Igehirdetés előtti ének: 421. dicséret 3. verse: „Előttem, ó, az oly csodás...”

Textus: Pál apostolnak a Titushoz írott levél 1. rész 1-4. versei

„Pál, Isten szolgálója, Jézus Krisztusnak pedig apostola az Isten választottaiért, hogy higgyenek, és megismerjék az igazságot az igazi kegyesség szerint, az örök élet reménységére, amelyet az Isten, aki nem hazudik, örök idők előtt megígért, igéjét pedig kijelentette a maga idejében az evangélium hirdetésével: erre kaptam megbízást a mi üdvözítő Istenünk rendelkezéséből. Titusznak, a közös hitben való igaz fiannak: Kegyelem és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a Krisztus Jézustól, a mi Üdvözítőnktől.“

**Ünneplő Keresztyén Gyülekezet, Kedves gyermekek, szülők, nagyszülők,
testvéreim az Jézus Krisztusban!**

A legfiatalabb apostol a legkisebbekhez szól. Egyszerűen, méltatlanul írja meg Titusnak, hogy mi az ő feladata. Apostol, kiküldött, akinek három dologban kell fáradoznia.

Az első a hitre nevelés. Ez nem megy másképp csak példával az élő Úrral az oldalunkon. A világ gyermekeinek, és nektek sem, drága gyermekek, nincs szükségetek szájhősökre. Bántanak titeket eleget, sokszor lebecsmérik tudásotokat, viselkedéseteket megkérdőjelezik és még mindig a kis egyhelyben

álló lovacsán ülő gyermekként bánnak veletek, pedig ti már paripán suhanó, önmagatokat kereső ifjak vagytok. Az Istenbe vetett hit nem kötöz meg, hanem elenged. Az Úrba vetett bizalom nem beskatulyáz, hanem egyenlő félként tekint Rád. Az Istennek a legnagyobb ajándéka, hogy nem elbeszél melletted, hanem Rád figyel. Ez az a hit, ami vezette a pogány napkeleti bölcseket, ez az a hit, ami vezette a pásztorokat, hogy ott legyenek, ahol az Isten legnagyobb ereje, a hit megszületett. „hogy, higgyenek...” Milyen fontos érv. Jézus Krisztus apostola, Isten választottaiért, hitük ápolásáért és növekedéséért szolgál. Minden gyülekezet, minden közösség, minden házi csoport, minden énekcsoport és minden hittancsoport azért áll fenn, hogy a Krisztusban való hit által növekedjék. Az apostol azért ír, hogy nőjön nőjön a Krisztus csodája a krétaiak életében. A közös hit a Jézus Krisztusban megjelent kegyelem áldásaiban rejlik. Kedves testvérem! *„Higgy az Úr Jézus Krisztusban és üdvözülsz mind te, mind a te házad népe (ApCsel 16,31).”* Hitismeretünk, Krisztus teljes megismerése abban van, hogy az Úr közeledik felénk és van mit meglátnunk abban, amit Tőle kaptunk. Az Üdvözítő Isten bennünk világosságot gyújt, hogy életünk legyen. Hitben járjunk. Hitből éljünk. Jézus Krisztusba vetett hitünk áldás legyen mások számára. Hittel várunk. Pál apostol hinni tanítja a fiatal Tituszt. Pál apostol kérni tanítja a fiatal Tituszt, hogy el ne fogyatkozzék hite. Pál apostol várni tanítja Tituszt, hogy Isten, aki nem hazudik, megajándékozza a személyes hittel Titusz közösségét.

A második az igazság szüntelen keresése. A kicsi, a méltatlan is vágyik az igazságra. Milyen rossz dolog még a felnőtt számára is, ha meggyanúsítják, és valótlan állítanak róla, nem még egy piciny gyermek számára. Nagy Heródes minden áron el akarta tüntetni az igazságot. Minden áron meg akarta találni a gyermeket, akit próféták hirdettek. Megöletett Betlehemben minden két évnél fiatalabb fiúgyermeket. De voltak olyanok, akik nem álltak meg az igazság keresésében. A napkeleti bölcsek nem Heródesre hallgattak, a napkeleti bölcsek a

csillagot követték. A legfényesebb Esthajnalcsillag fénye után ballagtak és megérkeztek az igazsághoz. Elérkeztek Jézushoz. Isten megmutatta ennek a világnak a teljes igazságot Fiában. Nagyon szegény karácsonyod lesz, ha csak Heródes hízelgő palotájához érkezel el, de nem mégy el egészen Betlehemig. Higgyük el, minden gyermek, minden felnőtt át lát a szitán. Nem kell már a hízelgő beszéd, nem kellene a mű mosolyok, nem kellene a csodaszép frázisok, az ember az igazságra vágyik. Az embernek el kell jutnia ezen a karácsonyon egészen Betlehemig. Pál is erre vezeti Titusz. A kicsi, a méltatlan erre tanítja a hitben járó testvért. Az Üdvözítő Isten igazságismerete Jézus Krisztusban teljes. Őbenne igaz minden, amit a gazemberek, én magam is elnyerhetek. Ő általa az enyém mindaz, amit Üdvözítőm elvégzett. Az üdvösséget hozó és adó Jézus igaz ember és igaz Isten. Ő az igazság oszlopa. Ő az igazság harmatja. Ő az igazság lenyomata. Pecsét. A hű tanú, akit már nem kell igazolni, mert Ő mindenkit vére által igazolt.

A harmadik pedig az örök életnek a reménysége. Ez talán a legmegfoghatatlanabb. De amikor Isten egy gyermekbe rejti a szeretetét, egyszülött Fiába mutatja meg áldását, akkor az ember mi mindent vár egy gyermektől. Mi mindent belezárunk, bele akarunk látni gyermekeinkbe. Reménységgel vagyunk irántuk. Reménységgel tekintünk rájuk. Jézus beteljesítette az Atya reménységét, mert egyedül az Ő akaratát követte. Le lehet tenni a lantot, azt lehet mondani, hogy vége, nincs tovább, reményvesztetten el lehet távozni a harcmezőről, de senki ne gondolja, hogy Istennek nincsen más útja, ami által megszabadíthatná Izráelt. Önmaga vette kezébe népe sorsát. Neked kell ezen a karácsonyon reményteljesen megállni a helyedet és egyet kell tenned. Úgy, ahogy minden szó, minden mozdulat ki kell, hogy ábrázolja Jézust a ti bizonyágtételek által most ez istentisztelet keretén belül, úgy ábrázold ki a családot, a munkahelyi közösséget, a testvéreid, a gyülekezeted előtt, hogy Isten szeretet. Méghozzá örökké. Nem két napra, nem egy hétre, nem a hosszú téli

szünet alatt, hanem örökké. Hirdesd az evangéliumot, hirdesd az örömuzenetet, hirdesd az angyalokkal: *„Ne féljeteK, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában (Lk 2,10-11).”* Az Üdvözítő a maga idejében mindent elvégzett; most jött el a te időd. Te légy Pál apostol a kis Tituszok számára. Te légy Titusz egy közösség számára. Osztályod, családot Tőled várja a reménységet, az örök szeretetnek és kegyelemnek a hordozását.

Válj te is karácsonyi örömhírvivővé, de ne csak karácsonykor. Légy az a kislány, aki egy adventi istentiszteleten a következő bizonyoságtételt tette a közössége előtt: *„A kislembben, amikor minden este megkondul a harang, én apukámra gondolok, akiről nem tudom, hogy ebben a pillanatban merre a világban szolgál, én értem is vezet egy kamiont, és anyukámra is, aki nem tudom hol, de én értem is, ápol egy beteget. Az én reménységem az imádság, hogy karácsonykor együtt leszünk és mi is, mint a szomszédok családi angyalkákat ábrázolunk ki a hóban. Arra vágyom, hogy itthon legyenek, és tudom, hogy Isten segít neki hazajutni. Ez a gyermek hitt, remélt és szeretett. Szerette a családját, remélt a viszontlátás örömeben és hitte, hogy Isten mindent elrendez. Vajon te hiszed, hogy Krisztus az Úr? Vajon tudod, hogy igazságod palástjával ki takar be? és van élő reménység az Úrban, Aki Üdvözítőd? Ámen.*

Utóima

Mennyei Atyánk!

Köszönöm Atyám, hogy megkönyörültél ezen a nyomorult, sötétségbe fordult világon és elküldted Jézust, hogy kimentsen minket e jelenvaló gonosz világból. Köszönöm, hogy olyan mélyre hajoltál, amilyen mélyre süllyedtünk hitetlenségünkben. Köszönöm Istenem azt, a nagy-nagy szeretetet, hogy nem sajnáltad és nem féltetted Őt, hanem elküldted, s odaadta magát értünk, helyettünk és miattunk a golgotai keresztre. Dicsőítelek ezért és kérlek, segíts, hogy megnyíljon a szemünk és meglássuk karácsony titkát: mennyire szeretted minket. Szeretném, Uram, hogy szüless meg bennem, amiként Betlehemben, valóságosan. Te elfogadtad azt az istállót is, hiszem, hogy engem is elfogadsz és megszenteled az én életemet is hűségeddel és igazságoddal. Nagy irgalmassággal

jöttél hozzánk és közénk, hogy bűneinkre bocsánatot nyerjünk és vezesd lépteink a békesség útján.

Áldunk és dicsőítünk a karácsony csodájáért. Testté lettél, lakoztál közöttünk, és azután meghaltál értünk, hogy örök életünk legyen. Szenteld meg, kérlek ünnepeinket és ünneplésünket és erősítsd meg a veled való közösséget. Add Urunk, hogy ebben a dicsőségben fürödjön a mi arcunk, a Te szeretetedben rejsd el életünket.

Eléd hozzuk mindazokat, Üdvözítőnk, akik nem hisznek Benned. Könyörgünk a mi szolgálatunkért életükben. Imádságainkban hordozzuk betegeinket, a megsebzett, a világ kövezetén elvérzett testvéreinket, ezer sebből vérző népedet és egyházadat, add, hogy igazságodat megismerve elviseljünk minden igazságtalanságot és valljuk, hogy Neked kell egyedül engednünk, nem az embereknek. Imádkozunk gyermekeinkért, családjainkért, az édesanyákért és az édesapákért, hogy örökké tartó szeretetedet elfogadják. Így áldj meg bennünket és végezd el általunk és bennünk, hogy a hit, remény és szeretet egy épületet, egy rendes alapot képezzen életünkben. Jézusért, fogadd el hálaáldozatunkat. Ámen.

Jézus mondja: „Ti azért így imádkoztatok: Mi Atyánk...”

Adakozás: „Mindenki úgy adjon, ahogyan előre eldöntötte szívében, ne kedvetlenül vagy kényszerűségből, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten (IIKor 9, 7).”

Áldás: „Most azért megmarad a hit, a remény, a szeretet, e három; ezek közül pedig a legnagyobb a szeretet (IKor 13,13).” Ámen.

Záró ének: 479. dicséret: Hinni tanít, Uram,...

Pecznyik Pál: A HÍVÓ NÉP URÁT VÁRJA

Isten országa a földön
övéiben van jelen;
Földrajzi határok nélkül,
végesben a végtelen.

A hívó nép Urát várja:
éjt, nappalt virrasztva tölt
s mikor megjön dicsőségben,
béke földje lesz a föld.

